

2012. július 23-án benyújtott kereset — ING Groep kontra Bizottság

(T-332/12. sz. ügy)

(2012/C 287/65)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* ING Groep (Amszterdam, Hollandia) (képviselők: O. Brouwer, J. Blockx és N. Lorjé ügyvédek)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

— A Törvényszék semmisítse meg az SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 és ex N 528/2008) számú állami támogatásról (Hollandia ING — szerkezetátalakítási támogatás) szóló, 2012. május 11-i C(2012)3150 végleges európai bizottsági határozatot, és

— az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: az alperes megsértette a gondos ügyintézés elvét és a meghallgatáshoz való jogot, amennyiben nem konzultált a holland állammal és az ING-vel a tényállásra, valamint azon álláspontjára és feltételezéseire vonatkozóan, amelyek relevánsak voltak azon következtetésének megfogalmazása szempontjából, hogy core-tier-1 tőkejutatás feltételeinek módosítása az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősült.
2. Második jogalap: az alperes a piacgazdasági magánbefektető kritériumának alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, továbbá nem szolgált megfelelő indokolással, amikor a core-tier-1 tőkejutatás módosítását állami támogatásnak minősítette; továbbá a kiegyenlítő intézkedések alperes általi mérlegelésével kapcsolatos súlyosító körülmény.
3. Harmadik jogalap: az alperes megsértette az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját, továbbá a gondos ügyintézés, az arányosság, a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód elvét, valamint az indokolási kötelezettséget, amikor a

kiegyenlítő intézkedések mérlegelése során elmulasztotta figyelembe venni a támogatás összegét, továbbá a kiegyenlítő intézkedések mérlegelése során tévesen számította a támogatás relatív összegét és azokat a körülményeket, amelyek mellett a támogatást nyújtották.

4. Negyedik jogalap: az alperes megsértette az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját, továbbá a gondos ügyintézés és az arányosság elvét, valamint az indokolási kötelezettséget, amikor az árdiktálás tilalmát az ING-vel szemben jogilag kötelezőnek ítélte.

2012. július 19-én benyújtott kereset — T&L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság

(T-335/12. sz. ügy)

(2012/C 287/66)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperesek:* T&L Sugars Ltd (London, Egyesült Királyság) és Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugália) (képviselők: D. Waelbroeck ügyvéd és D. Slater solicitor)*Alperesek:* az Európai Bizottság és az Európai Bizottság által képviselt Európai Unió**Kérelmek**

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen, a 367/2012 rendelettel, a 397/2012 rendelettel, a 356/2012 rendelettel, a 382/2012 rendelettel, a 444/2011 rendelettel és a 485/2012 rendelettel szemben az EUMSZ 263. cikk (3) bekezdése alapján benyújtott megsemmisítés iránti keresetet és/vagy az EUMSZ 277. cikk alapján benyújtott jogellenességi kifogást;

— semmisítse meg a kvótán felüli cukor és izoglükóz további mennyiségeinek 2011/2012-es gazdasági évben csökkentett többletteltekkel történő uniós piacra bocsátásával kapcsolatos szükséges intézkedések megállapításáról szóló, 2012. április 27-i 367/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 116., 12. o.);

- semmisítse meg a kvótán felüli cukornak a 2011/2012. gazdasági évben az Unió piacán csökkentett többlettilletéssel történő értékesítése céljából rendelkezésre álló további mennyiségei vonatkozásában alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról, a további kérelmek elutasításáról és a kérelmek benyújtási időszakának lezárásáról szóló, 2012. május 8-i 397/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 123., 35. o.);
 - semmisítse meg a 2011–2012. gazdasági év tekintetében a cukor csökkentett vámtétellel történő behozatalára vonatkozó második, valamint az azt követő részleges pályázati felhívások keretében benyújtható pályázatok benyújtási időszakairól szóló 356/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 113., 4. o.) módosított 1239/2011/EU végrehajtási rendeletet (HL L 318., 4. o.);
 - semmisítse meg az 1239/2011/EU végrehajtási rendelettel megnyitott pályázati eljárás keretében kibocsátott ötödik részleges pályázati felhívás tekintetében a cukorra vonatkozó minimális vámtétel meghatározásáról szóló, 2012. május 3-i 382/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 119., 41. o.);
 - semmisítse meg az 1239/2011/EU végrehajtási rendelettel megnyitott pályázati eljárás keretében kibocsátott hatodik részleges pályázati felhívás tekintetében a cukorra vonatkozó minimális vámtétel meghatározásáról szóló, 2012. május 24-i 444/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 135., 61. o.);
 - semmisítse meg az 1239/2011/EU végrehajtási rendelettel megnyitott pályázati eljárás keretében kibocsátott hetedik részleges pályázati felhívás tekintetében a cukorra vonatkozó minimális vámtétel meghatározásáról szóló, 2012. június 7-i 485/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 148., 24. o.);
 - másodlagosan i. nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak az 1234/2007 rendelet⁽¹⁾ 186. cikkének a) pontjával és 187. cikkével szembeni jogellenességi kifogást, és nyilvánítsa e rendelkezéseket jogellenesnek, illetve semmisítse meg a megtámadott rendeleteket, amelyek közvetlenül vagy közvetetten e rendelkezéseken alapulnak; és ii. nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a 367/2012 rendelettel és a 356/2012 rendelettel módosított 1239/2011 rendelettel szembeni jogellenességi kifogást;
 - kötelezze a Bizottság által képviselt Európai Uniót, hogy térítsen meg minden kárt, amelyet a felperesek a Bizottság jogi kötelezettségei megsértésének eredményeképpen elszenvedtek, és a felperesek által a 2012. január 30. és 2012. június 24. közötti időszakban elszenvedett kár címén járó kártérítés összegét 75 051 236 euró összegben állapítsa meg, illetve ítélje meg az ezen időszak után jövőben felmerülő károk, illetve bármilyen más, a felperesek által elszenvedett vagy jövőben felmerülő károkat tükröző, a felperesek által a jelen eljárás során — különösen a jövőbeli károk megfelelő figyelembe vétele céljából — meghatározott összeget;
 - kötelezze a Bizottságot a Törvényszék ítéletének időpontjától a tényleges kifizetésig terjedő időszak tekintetében a kifizetendő tőke utáni kamat megfizetésére, amelynek mértéke a tárgyidőszakban az Európai Központi Bank által a fő újrafinanszírozási műveletekre vonatkozóan meghatározott kamatláb, plusz két százalékpont;
 - a Bizottságot kötelezze az eljáráshoz kapcsolódó költségek és kiadások viselésére.
- Jogalapok és fontosabb érvek**
- Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalpra hivatkoznak.
1. Az első, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalap, mivel egyfelől a 367/2012 rendelet meghatározott, általánosan alkalmazandó 211 euró/tonna — vagyis a szokásos 500 euró/tonna felénél kevesebb — többlettilletéket ír elő, amely adott mennyiségű (250 000 tonna), kizárólag a cukorrépa-feldolgozó felperesek között egyenlően felosztott cukorra alkalmazandó. Másfelől a 356/2012 rendelettel módosított 1239/2011 rendelet ismeretlen, nem előrelátható vámtételt ír elő, amely kizárólag a pályázatnyertesekre (akik lehetnek cukornád-finomítók, cukorrépa-feldolgozók vagy bármely harmadik személy) alkalmazandó, meg nem határozott végösszegben. A vámtételt legutóbb 312,60 euró/tonna összegben állapították meg, vagyis közel 50 %-kal magasabb mértékben, mint a cukorrépa-feldolgozókra vonatkozó többlettilletéket. A két intézkedés közötti ellentét nem lehetne élesebb. Valójában az intézkedések minden eleme hátrányosan megkülönbözteti a cukornád-finomítókat a cukorrépa-feldolgozókkal szemben.
 2. A második, az 1234/2007 rendelet megsértésére és a megfelelő jogalap hiányára alapított jogalap, mivel a 367/2012 rendelet tekintetében a Bizottságnak semmilyen hatásköre sem volt a kvóták emelésére, és a felperesek éppen ellenkezőleg magas, elrettentő mértékű vám kiszabását kérik az EU piacon a kvótán felüli cukormennyiségre. A pályázati eljárásokat illetően a Bizottságnak egyértelműen nincs sem felhatalmazása, sem hatásköre az ilyen jellegű intézkedések meghozatalára, amelyről az alaprendelet soha nem rendelkezett.
 3. A harmadik, a jogbiztonság megsértésére alapított jogalap, mivel a Bizottság olyan rendszert hozott létre, amelyben a vámok nem előreláthatóak és nem összefüggő, objektív kritériumok alkalmazása révén kerültek meghatározásra, hanem szubjektív fizetési szándékon (továbbá olyan szereplőkön, akikre nagyon eltérő nyomás nehezedik, és akiket nagyon eltérő motivációk vezérelnek) alapulnak, amelyek egyáltalán nem állnak összefüggésben a ténylegesen importálni kívánt termékekkel.

4. A negyedik, az arányosság elvének megsértésére alapított jogalap, mivel a Bizottságnak módjában állt volna olyan kevésbé szigorú intézkedéseket elfogadni az ellátási hiány leküzdésére, amelyek nem kizárólag az importőr cukorfinomítókra lettek volna hátrányosak.
5. Az ötödik, a jogos bizalom megsértésére alapított jogalap, mivel a felperesek jogosan elvárhatták, hogy a Bizottság az 1234/2007 rendeletben biztosított eszközöket alkalmazza a finomítandó nyersnád-cukor-ellátás elérhetőségének helyreállítására. A felperesek azt is jogosan elvárhatták, hogy a Bizottság megőrizze az egyensúlyt az importőr cukorfinomítók és a hazai cukortermelők között.
6. A hatodik, a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalap, mivel az ellátási hiány fényében a Bizottság által hozott intézkedések nyilvánvalóan alkalmatlanok voltak. A Bizottságnak enyhítenie kellett volna a cukornád-finomítókra vonatkozó behozatali korlátozásokat. A Bizottság ehelyett növelte a hazai termelést, továbbá büntető és nem előrelátható terheket vetett ki a többletbehozatalra.
7. A hetedik, az EUMSZ 39. cikk megsértésére alapított jogalap, mivel a Bizottság nem ért el két, a Szerződés e rendelkezésében meghatározott célt.
8. A nyolcadik, az 1006/2011 bizottsági rendelet⁽²⁾ megsértésére alapított jogalap, mivel a fehércukorra alkalmazandó terhek valójában csak részlegesen magasabbak, mint a nyerscukorra alkalmazandók, a különbség körülbelül 30 euró/tonna. Ez éles ellentétben áll a finomított cukorra (4129 euró) és a finomítandó nyerscukorra vonatkozóan 1006/2011 bizottsági rendeletben megállapított normál behozatali vám (339 euró) közötti 80 euró összegű különbséggel.

Ezenfelül a kártérítési kereset alátámasztása érdekében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság passzivitásával és nem megfelelő intézkedéseivel súlyosan és nyilvánvalóan túllépte az 1234/2007 rendeletben számára biztosított mérlegelési jogkört. Ezen túlmenően az, hogy a Bizottság nem hozott megfelelő intézkedéseket, a „magánszemélyek számára jogok keletkeztetésére irányuló célt” megfogalmazó szabály nyilvánvaló megsértésének minősül. A Bizottság többek között megsértette a jobbiztonság, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az arányosság, a jogos bizalom és a gondos ügyintézés kötelezettségének uniós alapelvét.

(1) A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 299., 1. o.).

(2) A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 282., 1. o.; helyesbítés: HL L 290., 2011.11.9., 6. o.; HL L 52., 2012.2.24., 32. o.; HL L 226., 2012.8.22., 8. o.).

2012. augusztus 1-jén benyújtott kereset — Klizli kontra Tanács

(T-336/12. sz. ügy)

(2012/C 287/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Yousef Klizli (Damaszkusz, Szíria) (képviselő: Z. Garkova-Lyutskanova ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/782/KKBP tanácsi határozat végrehajtásáról szóló, 2012. május 14-i 2012/256/KKBP tanácsi végrehajtási határozatot (HL L 126., 9. o.) a felperesre vonatkozó részében;

— semmisítse meg a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet 32. cikke (1) bekezdésének végrehajtásáról szóló 2012. május 14-i 410/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 126., 3. o.) a felperesre vonatkozó részében;

— az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy

— a felperest tévesen vették fel a listára olyan személyként, aki pénzügyi támogatást nyújt a rendszernek.

2. A második jogalap azon alapul, hogy

— a Tanács vitatott aktusait jogalap hiányában bocsátották ki, és azok sértik az indokolási kötelezettséget, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot és a tulajdonhoz való jogot; továbbá sértik az arányosság elvét és a felperes jóhírnevét.